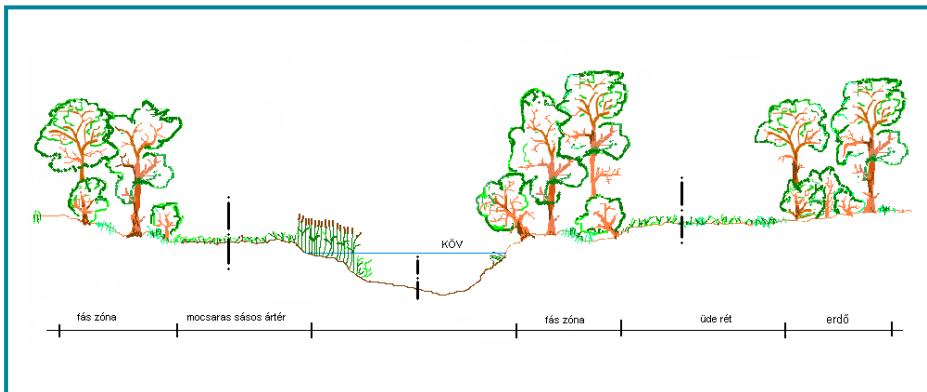

1-4. melléklet: Vízfolyás típusok referencia jellemzői

13. TÍPUS: SÍKVIDÉKI – MESZES – DURVA – NAGY VÍZGYŰJTŐ

HIDROMORFOLÓGIA

A fás parti zóna meghatározó fái elsősorban a fűz, de a cserjeszint már nagyon változatos lehet, főleg az ártér felőli oldalon. A széles ártér jellemző a vízfolyásokra. Minimális elvárás 1000 m. Ezen az ártéren a patak, a folyó szabadon vándorolhat(ott), alakította saját szűkebb és tágabb környezetét. Ennek leutánozása ma is elképzelhető: akár 500-1000 m széles ártér (hullámtér) meghagyása mellett a vízfolyást magára lehet hagyni, és csak ennek az ártéri zónának a külső szélénél elvégezni azokat a szabályozásokat, amik a társadalom számára szükségesek.

VÍZKÉMIA

paraméter	referencia-határérték
Kémhatás, pH [-]	7-8.5
Vezetőképesség, λ [$\mu\text{S}/\text{cm}$]	<600
Klorid, Cl^- [mg/l]	<40
Oxigéntelítettség, O [%]	80 – 110
Oldott oxigén, DO_2 [mg/l]	>8
Biológiai oxigénigény, BOI_5 [mg/l]	<3
Kémiai oxigénigény, KOICr [mg/l]	<15
Ammónium-nitrogén, $\text{NH}_4\text{-N}$ [mg/l]	<0.2
Nitrit-nitrogén, $\text{NO}_2\text{-N}$ [mg/l]	<0.03
Nitrát-nitrogén, $\text{NO}_3\text{-N}$ [mg/l]	<1
Összes nitrogén, N [mg/l]	<1.5
Ortofoszfát-foszfor, $\text{PO}_4\text{-P}$ [mg/m^3]	<80
Összes foszfor, TP [mg/m^3]	<150

BIOLÓGIA

Parti- és vízínövényzet:

Zavartalan állapotban a folyókísérő fás vegetáció csak a partközeli részt árnyékolja, a vízsebesség viszonylag nagy, ezért a vízben a hínarak alacsony A-D értékkel (+1) fordulnak elő. A lassú folyású szakaszokon a mederben is megjelenhetnek a mocsári elemek és a zátonyokon az iszapszövényzet és a mocsári gyomtársulások elemei. A vízfelület fedettsége <5%. A zónák száma zavartalan feltételek mellett (referencia állapot) 4 vagy 5: növénymentes vízfelület, erdő és magaskórós (v. ruderalis) és iszapszövényzet (vagy mocsári gyomtársulás). Az enyhébb emelkedésű partokon már megjelennek a nádas (*Phragmites*) és a magassásos (*Magnocaricion*) társulásfragmentumok és zónáció-töredékek is. A széles ártéren a mocsárrét zóna is megjelenik.

Az egyes indexek súlya az IMMI-ben az alábbi:

vízfolyás típus	T-index súlya	W-index súlya	Z-index súlya	F-index súlya	IMMI EQR
7	0,8	0,05	0,1	0,05	1

Halak:

Funkcionális guildék (FG) értékei referenciális állapotú vízfolyások esetében		Az FG részesedése a minősítés értékében (%)
1. Omnivor fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 55,0 max: 70,0	10
2. Nyílt vízi fajok száma (db):	min: 6	10
3. Metafitikus fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	max: 5,0	10
4. Bentikus fajok száma (db):	min: 14 max: 20	10
5. Litofil fajok száma (db):	min: 8	10
6. Fitofil fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 1,0 max: 2,5	10
7. Reofil fajok száma (db):	min: 12	10
8. Stagnofil fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	max: 2,5	10
9. Specialista fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 35,0	10
10. Őshonos fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 100,0	10

Lebegő algák:

A-klorofill tartalom (merített vízminta)	A fitoplankton funkcionális csoportjainak relatív részesedése r
A vegetációperiódusban gyűjtött minták legalább ¾-ed részében a a-klorofill tartalom nem haladja meg a 2,7 µg/l értéket, a fennmaradó esetekben is kisebb érték mérhető, mint 15,5 µg/l.	A gyűjtött minták legalább ¾ -e esetén igaz, hogy a bentikus kovaalgák TIB aránya meghaladja a 75%-ot, s a fennmaradó részt planktonikus kovaalga fajok A B C D adják. Az N P T Z X3 X1 Y funkcionális csoportok fajai előfordulhatnak, de dominanciájuk nem jellemző.

Bevonatképző algák:

A figyelembe vett index lehetséges értéke	A fitobenton esetén figyelembe vett minőségi jellemző
Referencia index érték 16,3	<i>Eunotia bilunaris</i> , <i>Tabellaria flocculosa</i> fajok jelenléte és /vagy <i>Diatoma moniliformis</i> , <i>Gomphonema olivaceum</i> dominanciái

Vízi makroszkópikus gerinctelenek

Altípus	Referencia állapot
	Egy vegetációs perióduson belül vett két minta közül legalább az egyikben a 9., a 13. és a 16. karakterfajcsoportokba tartozó fajok száma eléri vagy meghaladja a 24-et, melyek legalább 65%-a a 9. karakterfajcsoportba tartozik, továbbá az 5., a 7., a 12. és a 17. karakterfajcsoportba tartozó fajok száma minimum 8. Mindemellett a karakterfajok egyedsűrűsége meghaladja az adott fajra vonatkozó referencia küszöbértéket.